

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie z wniosku T. T. o wyłączenie sędziego Sądu Rejonowego M. M. od rozpoznania sprawy o sygn. I [...],
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
4 grudnia 2024 r.,

**stwierdza swoją niewłaściwość i zgodnie z właściwością wniosek
przekazuje do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.**

UZASADNIENIE

Pismem z 16 maja 2024 r. T. T. wniósł na podstawie art. 49 k.p.c. wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Rejonowego M. M. od rozpoznania sprawy o sygn. I Cz [...] z uwagi na uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności „w związku z zaistnieniem nowych okoliczności w sprawie”.

Postanowieniem z 17 września 2024 r. Sąd Rejonowy w S. przekazał ww. wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego w trybie art. 26 ustawy o Sądzie Najwyższym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. u.SN stanowi, że do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Wobec treści wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 5 czerwca 2023 r. w sprawie C-204/21, w którym zakwestionowano przewidzianą w art. 26 §§ 2, 4-6 oraz art. 82 §§ 2-5 ustawy o Sądzie Najwyższym wyłączną właściwość Sądu Najwyższego – Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w sprawach z wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego, jako niezgodną z prawem Unii Europejskiej, uznać należy, że takie wnioski powinny rozpoznawać sądy według właściwości ogólnej, mając na uwadze treść uregulowań.

Zgodnie z art. 52 § 1 k.p.c. o wyłączeniu sędziego rozstrzyga sąd, w którym sprawa się toczy, a gdyby sąd ten nie mógł wydać postanowienia z powodu braku dostatecznej liczby sędziów – sąd nad nim przełożony.

Z tych wszystkich względów należało uznać, że Sąd Najwyższy orzekający w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie jest właściwy do rozpoznania wniosku T. T/ o wyłączenie sędziego Sądu Rejonowego M. M., a wniosek ten powinien zostać rozpoznany na podstawie art. 52 § 1 k.p.c. przez Sąd Rejonowy w S.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 200 § 1¹ oraz § 1⁴, w związku z art. 52 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak sentencji postanowienia.

[a.]